

POSTANOWIENIE

Dnia 5 czerwca 2014 r.

Sąd Najwyższy - Sąd Dyscyplinarny w składzie:

SSN Wiesław Kozielowicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Dariusz Zawistowski

SSN Marian Kocon

Protokolant Katarzyna Wojnicka

w sprawie

sędziego Sądu Okręgowego

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 5 czerwca 2014 r.,

zażalenia wniesionego przez sędziego SO

na postanowienie Sądu Apelacyjnego – Sądu Dyscyplinarnego

z dnia 2 kwietnia 2014 r.,

w przedmiocie zasądzenia kosztów postępowania,

p o s t a n o w i ł:

zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny – Sąd Dyscyplinarny postanowieniem z dnia 2 kwietnia 2014 r.,

- I. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz sędziego Sądu Okręgowego kwotę 2 327 zł i 80 gr tytułem zwrotu poniesionych przez nią kosztów postępowania dyscyplinarnego,
- II. w pozostałej części wniosek oddalił.

W uzasadnieniu postanowienia Sąd Apelacyjny – Sąd Dyscyplinarny podniósł, że sędzia Sądu Okręgowego została wyrokiem Sądu Najwyższego – Sądu Dyscyplinarnego z dnia 22 stycznia 2014 r., uniewinniona od dokonania zarzucanego jej przewinienia dyscyplinarnego. Pismem z dnia 17 marca 2014 r. wniosła o zasądzenie na jej rzecz poniesionych kosztów postępowania dyscyplinarnego w kwocie 2 817 zł i 80 gr. Po rozpoznaniu tego żądania Sąd Apelacyjny – Sąd Dyscyplinarny uwzględnił je do kwoty 2 327 zł i 80 gr, na którą składają się wydatki związane: 1) z wynagrodzeniem jednego obrońcy ustanowionego z wyboru, 2) koszty dojazdów na rozprawy, 3)

koszty korespondencji z sądem dyscyplinarnym oraz fotokopii dokumentów z akt sprawy. Uznał że do uzasadnionych wydatków nie można natomiast zaliczyć kwoty 490 zł obejmującej koszty dwóch noclegów w hotelu w [...].

Na to postanowienie zażalenie złożyła sędzia Sądu Okręgowego. Zaskarżyła to postanowienie w zakresie rozstrzygnięcia zawartego w pkt. II, wniosła o jego zmianę i zasądzenie na jej rzecz kwoty 490 zł.

Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Z art. 133 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. nr 98, poz. 1070, ze zm.) – dalej powoływana jako u.s.p., wynika, że Skarb Państwa ponosi koszty postępowania dyscyplinarnego, tj. zarówno koszty sądowe, jak i uzasadnione wydatki stron (por. art. 616 k.p.k. w zw. z art. 128 u.s.p.). Z tym, że te ostatnie mogą zostać zasądzone od Skarbu Państwa na rzecz obwinionego sędziego jedynie wówczas gdy sędzia zostanie uniewinniony od popełnionego zarzucanego mu przewinienia dyscyplinarnego lub gdy postępowanie dyscyplinarne zostanie umorzone (por. postanowienie Sądu Najwyższego – Sądu Dyscyplinarnego z dnia 16 września 2008 r., SNO 29/08, OSNSD 2008, poz. 81). Uzasadnione wydatki stron, o których mowa w art. 616 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 128 u.s.p., to poza wydatkami z tytułu ustanowienia w sprawie jednego obrońcy lub pełnomocnika, wydatki niezbędne dla koniecznego w postępowaniu udziału strony. W uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia podniesiono, cyt. „statusu uzasadnionych wydatków nie posiadają natomiast koszty noclegów. Zwrócić bowiem należy uwagę, że godziny rozpoczęcia rozprawy były każdorazowo dostosowywane do możliwości komunikacyjnych stron, czasu niezbędnego dla dogodnego pokonania dystansu dzielącego siedzibę sądu i miejsce ich zamieszkania (około 170 km). W tych warunkach koszty w łącznej wysokości 490 zł, związane z dwukrotnym noclegiem w hotelu sędziego SO, nie mogły zostać poczytane, jako celowe, niezbędne z punktu widzenia powziętej w omawianym postępowaniu obrony”. Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny akceptuje to stanowisko, gdyż nie zostało ono podważone argumentacją z zażalenia. Prezentowany w zażaleniu pogląd, że wcześniejszy, niż dzień rozprawy, przyjazd do [...] umożliwił stronie dostęp do akt sprawy, zapoznanie się ze zgromadzonymi w niej dokumentami, co warunkowało obronę w postępowaniu dyscyplinarnym nie został przez Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny podzielony. Przecież w razie zaistnienia okoliczności faktycznych, związanych z dostępem do akt sprawy, które utrudniałyby obronę w postępowaniu dyscyplinarnym, możliwe było złożenie wniosku o przerwę w rozprawie celem zapoznania się w trakcie zarządzonej przerwy, z dokumentami znajdującymi się w aktach sprawy.

Kierując się przedstawionymi motywami, Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny postanowił jak na wstępie.